

نام حذف شده ، متولد ۱۳ ژانویه ۱۹۶۴، ملیت جمهوری اسلامی ایران
نماینده رسمی: کینگا بوگانوا، بورینی، ۴۳/۱۳۸۴، ۹۲۹ ۰۱ استردا
دوناجسکا

اداره پلیس استردا دوناجسکا، دپارتمان اتباع خارجی، ۹۲۹ ۰۱، استردا
دوناجسکا

شماره پیگیری: PPZ-HCP-BA8-1316-022 / 2018-Z

موضوع: درخواست تجدید نظر در خصوص حکم صادر شده

اداره پلیس استردا دوناجسکا، طی حکم صادره شده به شماره PPZ-HCP-BA8-Z-۲۰۱۸/۱۳۱۶-۰۲۲ در تاریخ ۲۷/۱۱/۲۰۱۸ که از طریق نماینده رسمی در تاریخ ۳۱/۱۲/۲۰۱۸ که به نامبرده (از این پس به اختصار «حکم تجدید نظر») ابلاغ گردید، تصمیم به رد درخواست تمدید جواز اقامت موقت نامبرده در کشور جمهوری اسلواکی گرفته است. در مقابل این حکم درخواست تجدید نظر تنظیم و ارائه شد که مبانی قانونی رد درخواست از قرار زیر هستند: رد درخواست تمدید جواز اقامت موقت نامبرده در کشور جمهوری اسلواکی بر اساس قوانین اجرایی مصوب، ماده ۳۳ بند ۶ از قانون مصوب ۲۰۱۱/۴۰۴ در رابطه با اقامت اتباع خارجی به همراه اصلاحات است (از این پس به اختصار «قانون اقامت اتباع خارجی» نامیده میشود).

مرجع رسیدگی کننده با دفاع از حکم صادره مبانی قانونی را چنین مطرح میکند: در تاریخ ۲۰۱۸/۰۴/۰۶ اسنادی به همراه درخواست تمدید اقامت موقت در جمهوری اسلواکی با هدف کاری در آدرس استردا دوناجسکا، جانتاروا سستا ۲۵/۱۸۷۲ ارائه شد که حاوی اطلاعات نادرست و گمراه کننده بوده است و نامبرده حتی قبل از درخواست اولیه برای کسب جواز اقامت موقت هم در آن آدرس ساکن نبوده است. این نتیجه حاصل شد که «آدرس متقاضی در درخواست تمدید جواز اقامت موقت نامعتبر است».

با استناد به دلایل ارائه شده در مخالفت با حکم صادره باید گفت یافته های مطرح شده و واقعیت های ذکر شده در حکم بر اساس تحقیقات میدانی است که از سوی مامورین مرجع ذیصلاح صورت گرفته و طی آن مشخص شده است ساختمان مذکور، ساختمانی مسکونی خانوادگی دو طبقه است. با تحقیقات بیشتر از همسایگان مشخص شد هیچ تبعه خارجی عربی نیز در این ساختمان زندگی نمی کرده است یا به آنجا اسباب کشی نکرده اند. علاوه بر این، مراجع ذیصلاح اعلام کرده اند اشخاص ساکن آدرس فوق با شرکت های GERULIS s.r.o. و ALERIM TRADE s.r.o. در ارتباط بوده اند که بر اساس اظهارات مرجع رسیدگی کننده کاملاً ساختگی و صرفاً با هدف کسب جواز اقامت موقت ایجاد شده اند. مرجع ذیصلاح اوراق مسافرت متقاضی را نیز بررسی کرده است که

در آن تاریخ ورود و خروج از حوزه شینگن و تعداد روزهای اقامت در آن مشخص شده اند.

حکم موضوع درخواست تجدید نظر با استناد بر واقعیت های سطحی صادر نشده است بلکه بر اساس شواهد، مدارک و مستندات معتبری است که طی تحقیقات و ارزیابی های قانونی حاصل شده اند.

طی بخش ۳۴ ۱۲، پاراگراف اول از قانون اقامت اتباع خارجی، «اداره پلیس حق رد درخواست تمدید جواز اقامت موقت را طبق ماده ۳۳ ۶ دارد».

متعاقب پاراگراف ۳۳ ماده ۶ (e) از قوانین اقامت اتباع خارجی: «در صورتیکه تبعه کشور جهان سوم اطلاعات نادرست، اسناد دستکاری شده و یا متعلق به شخص دیگر ارائه کند، اداره پلیس حق رد درخواست تمدید جواز اقامت موقت وی را دارد».

در صورتیکه مرجع ذیصلاح رسیدگی کننده به پرونده بر اساس دلایل مشابه تصمیم به رد درخواست متقاضی گیرد، طرف نامبرده از ارتکاب به جرایم ذکر شده در قوانین فوق آگاه خواهد شد. در این صورت، طبق حکم مرجع ذیصلاح نامبرده در مورد آدرس محل زندگی «اطلاعات کذب یا گمراه کننده» ارائه کرده است.

طبق اظهارات متقاضی در درخواست خود آدرس محل زندگی استردا دونا جسکا، جانتاروا سستا ۲۵/۱۸۷۲ بوده که طبق قوانین اقامت اتباع خارجی (بند ۱۲۲) به همراه اسناد لازم (سوگند مالک ساختمان) ارائه شده است. در آن زمان این اسناد جزئیات دقیق و تعیین کننده ای نداشته اند تا ساختگی یا جعلی تلقی شوند. پس متقاضی اطلاعات نادرست ارائه نکرده است چرا که در آدرسی که ذکر کرده بود محل اقامتی برای خود در نظر گرفته بوده است، مالک ساختمان هم اظهارات موازی با این واقعیت ارائه کرده است. طبق این حکم یا حق مالکیت بر اموال غیرمنقول به هیچ طریقی نقض نشده است. الزام بر مشخص کردن محل اقامت در کمترین سطح تعیین شده از سوی ضوابط صورت گرفته بود.

ادعای مرجع ذیصلاح مبنی بر ساکن نبودن متقاضی در آدرس ارائه شده وجهه قانونی ندارد و صرفاً بر اساس نظر آن مرجع دولتی است.

تنها مدرک و مستندانی که مرجع ذیصلاح به آن استناد میکند نتایج تحقیقات مبهم «میدانی و کنترلی» است. در جزئیات مستندات ارائه شده مرجع رسیدگی کننده جزئیات و روند انجام این تحقیقات و مامورین رسیدگی کننده را مشخص نکرده است. همین نقص در اطلاعات تعیین کننده نارسایی بنیادی است که به درخواست تجدید نظر منجر شده است. حکم مرجع ذیصلاح بر پایه تحقیقات صورت گرفته در تاریخ ۲۰۱۷/۱۰/۱۳ است. اظهارات اشخاص ناشناس که با عنوان «همسایه» معرفی شده اند به دلایل زیر مدرک مستدل به حساب نمی آید:

- اگر بنا بر این است که اظهارات اشخاص این چنینی مدرک تلقی شود بایستی بر اساس ماده ۳۵ از قوانین اجرایی ۱۹۶۷/۷۱ به همراه اصلاحات (با اختصار «رویه اجرایی»)، طرف متقاضی یا وکیل وی قادر

باشد بر اساس ماده ۳۳(۱) قوانین رفتار صادقانه به آن شاهد دسترسی داشته باشد و سوالات خود را از آنها جویا شوند. از قلم انداختن اطلاعات این اشخاص بدون ذکر معتبر بودن اوراق هویتی و اطلاعات شخصی و سوگند ایشان به بیان واقعیت بدون تبعیض و عواقب قانونی ناشی از ارائه اطلاعات دروغین یا ناقص، بدون بررسی مناسب شاهد و دریافت صورت جلسه از اظهارات وی، نمیتواند در رویه رسمی اجرایی به عنوان مدرک به کار برده شود. این تنها «مدرکی» است که مرجع ذیصلاح دولتی در رسیدگی به آن استناد میکند.

- اشخاصی که اظهار کرده اند هیچ تبعه خارجی در ساختمان سکونت نداشته بدون ذکر نام و اطلاعات شخصی و صرفا با عنوان همسایه ذکر شده اند، به این طریق امکان یافتن و تایید صحت ادعاهای مطرح شده به هیچ وجه وجود ندارد. نمیتوان قانع شد و اثبات کرد که این اشخاص به اطلاعات کافی برای اظهار نظر در این مورد دسترسی داشته اند یا خیر.
- محتوای اظهارات بسیار مبهم و غیرصادقانه است، چون به نظر نمیرسد هیچ شخصی چنین اظهاراتی را مطرح کند و حتی اینکه همسایه هم بوده باشد.
- به منظور کامل بودن عریضه باید گفت ایران کشور عربی نیست، پس اظهارات مطرح شده هیچ ارتباطی به متقاضی این پرونده ندارند و بیشتر بر تناقض های موجود در اظهارات ارائه شده صحنه میگذارد.

در گذشته نیز بررسی های مشابه در ارتباط با اعطای جواز اقامت موقت انجام شده بود و هیچ نارسایی در ملک مذکور جهت سکونت مشاهده نشده بود. بررسی اولیه برای صدور جواز اقامت صورت گرفته هم هیچ نقصی نداشت.

اسناد تحقیقات صورت گرفته در تاریخ ۲۰۱۷/۱۰/۱۳ توسط هیچ کسی امضاء نشده است. علاوه بر این، طبق ضوابط مرجع رسیدگی کننده که اداره پلیس دپارتمان اتباع خارجی باشد، مدرک ارائه شده نامعتبر است (تناقض با ماده ۱۲۵ پاراگراف اول، جمله اول از قانون اتباع خارجی). انجام رسیدگی های اجرایی توسط سایر ادارات تنها با درخواست رسمی مطابق با ماده ۴۴ از قوانین اجرایی امکان پذیر است، با در نظر گرفتن و حفظ تمامی حقوق اجرایی طرف دخیل که در این پرونده رعایت نشده است.

با توجه به دلایل فوق گویا با به کارگیری گزارشات تحت عنوان «تحقیقات میدانی و کنترلی» و همچنین «گزارش بازرسی» در تاریخ ۲۰۱۷/۱۰/۱۳ به عنوان مدرک در این پرونده مخالف هستم.

اطلاعات یافته شده در اوراق مسافرتی متقاضی هیچ مدرکی بر ادعای مرجع ذیصلاح نسبت بر وارد کردن اطلاعات کذب در درخواست تمدید اقامت موقت ارائه نمیدهد. در رابطه با مدت زمان اقامت در جمهوری اسلواکی، این مدت اقامت زمانی صورت گرفته بود که قوانین مدت زمان اقامت بخصوصی از سوی قانون وضع نشده بود. همچنین از سوی قانون هیچ الزامی بر ورود به حوزه شینگن از ورودی های مرزی بخصوص تعیین نگشته بود. بنابراین، متقاضی هیچ قانونی را نقض نکرده است.

مشخص کردن محل سکونت یکی از پیش نیازهای ثبت درخواست اقامت موقت است، ولی مرجع ذیصلاح نمیتواند متقاضی را ملزم به اقامت در همان آدرس برای تمام مدت اقامتش بکند. همچنین آیا برای متقاضی مجاز نیست که برای مدت کوتاهی در جاهای دیگر کشور اسلوواکی اقامت داشته باشد؟ (برای مثال سفر کاری، مخصوصا با توجه به اینکه هدف از اقامت کاری است). **مرجع ذیصلاح رسیدگی کننده به هیچ طریقی قادر به اثبات این قضیه نیست که متقاضی در زمان پیگیری روند کسب جواز اقامت موقت و یا پس از دریافت آن در آدرس مذکور سکونت نداشته است.**

مرجع ذیصلاح قضیه آدرس سکونت متقاضی را فراتر از قوانین اقامت اتباع خارجی مورد بررسی قرار داده است؛ طبق ماده ۸ پاراگراف ۱ از قوانین وزارت بهداشت جمهوری اسلوواکی مصوب ۲۰۰۸/۲۵۹ ضوابط مربوط به کمترین الزامات لازم برای محیط های سرپوشیده در آپارتمان ها با استانداردهای پایین برای اقامت مشخص شده است. اگر سطح استانداردها رعایت نشده باشد مرجع مربوطه قادر به رد درخواست مجوز اقامت یا تمدید آن مطابق با ماده ۳۳ بند ۶ از قوانین اقامت اتباع خارجی است: «در صورتیکه محل سکونت مشخص شده جهت اقامت فاقد سطح کیفی مندرج در ضوابط ویژه برای اقامت باشد اداره پلیس قادر به رد درخواست اقامت موقت در جمهوری اسلوواکی است».

کمترین سطح کیفی مندرج در ضوابط ویژه برای آدرس محل سکونت مورد نظر رعایت شده است، ولی مرجع رسیدگی کننده هیچ اشاره ای به این الزامات قانونی نکرده است (کمترین فضای زندگی بر هر فرد).

مرجع رسیدگی کننده متقاضی را با شرکت های GERULIS s.r.o. و ALERIM TRADE s.r.o. مرتبط میسازد در حالیکه متقاضی نه در این شرکت ها عضویت دارد و نه به عنوان مدیر در آنها فعالیت میکند. علاوه بر این ادعای مرجع ذیصلاح رسیدگی کننده در خصوص ساختگی بودن شرکت های مذکور هم بحث برانگیز است. اما این ادعاها ارتباطی با پرونده متقاضی ندارند.

مطابق ماده ۳ بند ۵ از قوانین اجرایی: «حکم صادره از سوی مرجع ذیصلاح اجرایی بایستی بر اساس شرایط معمول امور باشد». بر اساس ماده ۴۶ از قوانین اجرایی: «حکم صادره بایستی مطابق با قوانین مصوب و سایر ضوابط اجرایی باشد، از سوی مرجع دارای اختیارات کافی صادر شده و بر اساس شرایط معمول امور و حاوی عناصر الزامی باشد».

بر اساس مبانی قانونی ذکر شده فوق این وظیفه مرجع ذیصلاح رسیدگی کننده است که واقعیت های معتبر قانونی ارائه کند و قادر باشد صحت تمامی مستندات ارائه شده را اثبات نماید. شرایط معمول امور و تمامی ابعاد پرونده بایستی به طور دقیق و صحیح با رعایت اصول پایه جهت بررسی صادقانه و قانونی توسط مرجع ذیصلاح رعایت شود تا حکم عادلانه صادر گردد.

یکی از ابتدایی ترین اصول رسیدگی اداری صحت مدارک است، که طبق آنها حکم مرجع ذیصلاح رسیدگی کننده دارای اعتبار قانونی تلقی میشود. این امر نه تنها در ماده ۳ بند ۴ از قوانین اجرایی بلکه در سایر مفاد (بخش ۳۲، پاراگراف ۱، بخش ۴۶ و ۴۷ پاراگراف سوم) هم خاطر نشان شده

است. بر اساس این مبانی قانونی مرجع رسیدگی کننده موظف است مدارک مستدل و قابل ارزیابی و اعتبارسنجی ارائه نماید (کامل بودن یافته ها). مرجع رسیدگی کننده باید مطمئن شود شرایطی که در آن مدارک و شواهد گردآوری میشوند تا نهایت امکان واقعی و معتبر باشند (صحت یافته ها). همزمان تمامی مدارک و شواهد باید از طرق قانونی کسب شوند.

تمامی این مبانی قانونی در مرحله اول از سوی مرجع قانونی رعایت شده است. حکم موضوع درخواست تجدید نظر بر اساس فرضیات مرجع ذیصلاح و تنها با استناد به تحقیقاتی است که گزارش آن قابل استفاده به عنوان مدرک نیست و یافته های مرجع ذیصلاح اولیه با شرایط واقعی مطابقت ندارد.

بنابر دلایل فوق الذکر، یافته های مرجع ذیصلاح رسیدگی کننده نادرست و بر پایه مدارک غیرقانونی هستند. **تلاش بر دخیل کردن واقعیت های نادرست با رعایت اصول قانونی صورت نگرفته است و بر اساس فرضیات خود مرجع رسیدگی کننده است.** در این شرایط ایجاد شده از واقعیت های غیر واقعی، ممکن نیست درخواست متقاضی با توجه به ماده ۳۴ ۱۲ به همراه ماده ۳۳ بند ۶ از قوانین اقامت اتباع خارجی رد شود.

علاوه بر شواهد پشتیبان این ادعا، متقاضی موارد زیر را ضمیمه درخواست تجدید نظر می کند:

(۱) نسخه دریافتی از املاک و مستغلات مبنی بر دریافت کلیدهای واحد اقامتی که نشان دهنده توانایی متقاضی در کرایه و اقامت در آن است،

(۲) استشهادنامه مالک ساختمانی که برای اقامت موقت مشخص شده است (به همراه نسخه اصلی و ترجمه آن ضمیمه شده است).

متقاضی تمامی شرایط قانونی برای بهره مندی از تمدید جواز اقامت موقت خود را دارد. متقاضی به طور جدی از رویه اداری سپری شده و حکم صادره غیرقانونی لطمه دیده است و نتوانسته به دلیل پیگیری روند تجدید نظر به امور کاری خود برسد و این امور دچار تاخیر شده اند. مرجع رسیدگی کننده با نادیده گرفتن تمامی مدارک و شرایط لازم و در نهایت با اتکاء بر مدارک و شواهد نادرست و غیرقانونی اقدام به رد درخواست تمدید جواز اقامت متقاضی گرفته است.

بدین وسیله با توجه به موارد فوق الذکر، پیشنهاد برای مرجع رسیدگی کننده این است که مطابق با ماده ۵۹ (۲) از قوانین اجرایی، درحکم صادره موضوع تجدید نظر را تغییر داده و نسبت به تمدید جواز اقامت متقاضی اقدامات لازم را انجام دهند.

استردا دونا جسکا ۲۰۱۹/۱/۱۱

نام حذف شده